

דבר המערכת

הפסיכואנליטיקאי וילפרד ביון כתב על **הסזורה**¹ – החיתוך, זה שמתחייב כדי לצאת מן הרחם אל העולם, וחוזר על עצמו בהמשך בפתח כל לידה סימבולית ונפשית: כשהרגל מחפשת את דרכה במעבר בין גדה לגדה, אנו חרדים, לדברי ביון, מפני "שינוי קטסטרופלי" שמא ניפול בתחום המעבר, ולא פחות מפחיד מכך – נגלה שבמציאות החדשה שלעברה אנו צועדים מצפה לנו אסון. אכן, מצבי סף הם מצבים מאיימים: המצב הקודם כבר לא רלוונטי, המצב הבא טרם גילה את פניו, והסיבה לכך שרגלנו מהססת לעשות את הצעדים הראשונים החוצה היא לא פחדנות או פינוק, אלא צורך מוצדק של המערכת הנפשית לאתחל את מסד הנתונים שלה. בתוך זמן מה היא תזהה את פני המציאות, תחשב מסלול מחדש, ומן הטוב והרע תשוב ותבחר בחיים.

כתב העת החמישי של בין השורות שהיה אמור לראות אור כבר בחודש דצמבר 2020 אך נדחה עקב צמצום עבודת העריכה בתקופת הקורונה, יוצא לאור באיחור של מספר חודשים, ולצערנו, עדיין בצל המגפה, עדיין במצב הסף הזה, שהגדיר ביון. אנו מתנצלים לפני הכותבים על פרסום מאמריהם באיחור, ומקווים שכתב העת השישי יצא לאור בזמן ובבריאות טובה של כולם.

ומה בכתב העת החמישי של **בין השורות**? מחקרים שבדקו, השוו ודנו ביצירות בעלות משמעות.

על פי יעקב שבתאי "יצירה הופכת ליצירה ברגע שהחומרים שלה מתארגנים גם על ידי איזושהי אמת מידה אסתטית. וגם כמובן על פי איזושהי אמת מידה משמעותית. אני לא מאמין שקיימת יצירה ספרותית או אחרת שאין בתוכה איזו משמעות"². כתיבה היא מלאכה. וכמו בכל מלאכה יש בה הרבה מאמץ, מחשבה וניסיון. יש גם אתגרים וחסמים שצריך לצלוח בדרך. אבל ככל שהמלאכה הזו תהיה שגרתית יותר, כך התוצר יהיה טוב יותר, ולכן כדי להצליח באמת – צריך להתמיד במלאכת הכתיבה. כל כותב וכל חוקר יודע כי השלב הקשה בכתיבת מאמר הוא ההתחלה. מכל המילים שבעולם צריך לבחור מילה אחת שתהיה החוליה הראשונה בשרשרת והיא זו שתישא את כל הרעיון הזה שמתגלגל לנו עכשיו בראש ותעלה אותו על הכתב. כתיבה פרסונלית היא פעמים רבות אסוציאטיבית ונעה בין זמנים ונושאים שונים. שונה ממנה הכתיבה המחקרית הנדרשת לדיוק, להיותה מחויבת לכללים ברורים של כתיבה אקדמית, לחידוש מחקרי, ועל כן ליבנו רוחש הערכה, תודה והוקרה לכל כותבי המאמרים בכתב עת זה שחקרו, כתבו והעלו על הכתב מהגיגי מוחם ומדם ליבם.

קריאה נעימה!

1. ביון, ו"ר (2012). **סזורה** (ח' אהרונז' וא' ברגשטיין, מתרגמים). תולעת ספרים. (המקור פורסם ב-1977)
2. שבתאי, ע' (2019). **כי היום עובר: חיי עם יעקב שבתאי**. הוצאת הקיבוץ המאוחד, עמ' 351.